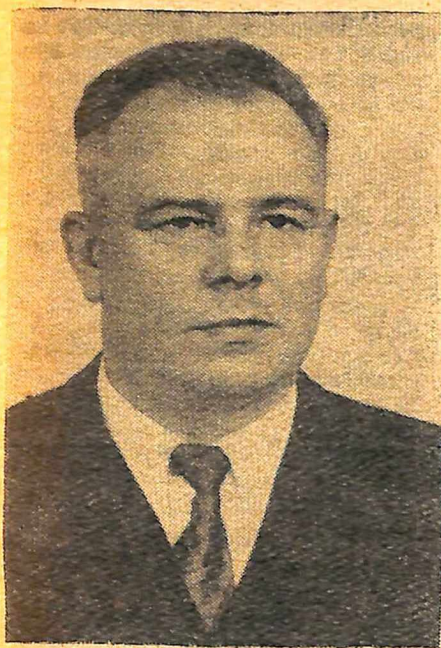
ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

КАНДИДАТИ НАРОДУ

**Всі
на вибори!****Віддамо
свої
ГОЛОСИ
за
кандидатів
блоку
комуністів
і
безпартійних!**КАНДИДАТ У ДЕПУТАТИ
РАДИ СОЮЗУ ВЕРХОВНОЇ
РАДИ СРСР ПО КИЇВСЬКОМУ
— ЛЕНІНСЬКОМУ ВИ-
БОРЧОМУ ОКРУГУ № 494
**МИКОЛА ВІКТОРОВИЧ
ПІДГОРНИЙ**КАНДИДАТ У ДЕПУТАТИ
РАДИ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ПО
КИЇВСЬКОМУ МІСЬКОМУ
ВИБОРЧОМУ ОКРУГУ № 26
**ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ
ДРОЗДЕНКО**

НАЗУСТРІЧ ВИБОРАМ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Факти — вперта річ

У зверненні Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до всіх виборців сказано:

«Кожний з вас з цілковитою підставою може сказати: держава — це ми! Наша соціалістична держава, виникши у вогні Жовтневої революції як держава диктатури пролетаріату, перетворилась тепер у загальнонародну державу. Мільйони радянських громадян на ділі беруть участь в управлінні справами країни, в керівництві господарським і культурним будівництвом.

В будь-якій буржуазній країні так звана «демократія» є прикриттям насильства над народом. Лицемірна і брехлива буржуазна «демократія» — рай для багатих, пастка і обман для експлуатованих, для бідних.

Багато слів сказано буржуазними парламентаріями, журналістами, політичними ділками про так звану «демократію» так званого «вільного світу». Багато бруду вилито, щоб опорочити наш суспільний лад, нашу державну систему.

Але поскільки істина народжується в спорі, давайте зіставимо цифри і факти. Вони відображають те, що є. Вони — реальність.

ТАКІ ЗАКони В СРСР

Конституція СРСР встановлює єдину для всієї країни виборчу систему — загальне, рівне і пряме виборче право при таємному голосуванні.

1. Виборчим правом в СРСР користуються всі громадяни, незалежно від расової й національної приналежності та соціального походження.

2. Правом голосу в СРСР користуються всі громадяни, що досягли 18 років. Депутатом Верховної Ради СРСР може бути обраний кожний громадянин СРСР, що досягнув 23 років.

3. В СРСР виборчим правом користуються всі громадяни, незалежно від їх освіти.

4. Ніякого майнового цензу в СРСР немає.

5. Щоб здійснити право голосу, громадянин СРСР не треба робити ніяких грошових внесків.

6. Цензу освіти в СРСР не існує.

7. Всі громадяни СРСР, незалежно від расової і національної приналежності, а також віросповідання, мають право голосу.

8. Виборче право в СРСР мають всі громадяни, незалежно від їх минулої діяльності.

На виборах 1958 року із 133.836.325 виборців брало участь в голосуванні 133.796.091 — 99,97 процентів.

В США

Конституція США не встановлює єдиної виборчої системи. В кожному штаті існують найрізноманітніші цензи, які обмежують права громадян.

1. Виборчим правом у США користуються громадяни, що одержали це право по народженню, натуралізації й походженню.

2. В усіх штатах, крім двох, виборчий ценз рівний 21 рокові. У палату представників може бути обраний громадянин, що досягнув 25 років, у сенат — після 30 років.

3. В штатах освітній ценз вимагає знання англійської мови і вміння розбиратися в «конституції».

4. У деяких штатах існує майновий ценз.

5. Виборчий податок, уведений у багатьох штатах, відлучає від виборів бідняків.

6. У всіх штатах існує ценз освіти.

7. У ряді штатів є національні і расові цензи, а також ценз, залежний від віри в бога.

8. У 41 штаті права голосу позбавлені особи, що відбули покарання.

У виборчій кампанії 1956 року із 104 млн. громадян, що досягли 21 року, були позбавлені права голосу 15 млн. американців.

До 50-річчя „Правди“

5 травня 1962 року сповниться 50 років з дня виходу першого номера більшовицької газети «Правда». Цей день став святом радянської преси.

Бажаючи відзначити цю видатну подію у житті нашої партії і народу, редколегія багатотиражної газети «За педагогічні кадри» оголошує конкурс на кращий твір газетного жанру — нарис, оповідання, вірш, кореспонденцію, епіграму, дружній шарж, фото, малюнок. Ці матеріали повинні в тій чи іншій мірі відбивати багатогранне життя нашого інституту — навчально-виховну роботу, наукову, громадську, будні і свята студентів. Вони систематично друкуватимуться у наступних номерах газети. Переможцям конкурсу — премії.

Наслідки конкурсу будуть підведені у першотравневому випуску багатотиражки.

Шановні товариші студенти! Чекаємо ваших виступів на сторінках газети.

**РЕДКОЛЕГІЯ ГАЗЕТИ
«ЗА ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ».****ОБГОВОРЮЄМО ТВОРИ, ВИСУНУТІ НА ЗДОБУТТЯ
ЛЕНІНСЬКОЇ ПРЕМІЇ**

ПОЛУДЕНЬ ВІКУ

Сонце краще горить —
серединою дня,
Доспівають сади —
серединою літа.
Ти ж мені і товариш,
і брат, і рідня,
Вік двадцятий, надія,
не горем сповита.

Ці промовисті рядки, що відкривають одну з останніх книг талановитого українського радянського поета Андрія Малишка — збірку «Полудень віку», виразно вказують на глибокі зв'язки автора з тим часом, в якому йому доводиться жити і працювати. Під «полуднем віку» поет розуміє саме наші дні, середину нашого двадцятого століття, — час, по вінця наповнений найграндіознішими звершеннями, найзнаменнішими подіями.

Андрій Малишко, поетизуючи красу мирної творчої праці людей, багато надій покладає на «полудень віку». Людина повинна творити, любити. Її покликання — нести щастя і радість. Їй під силу і польоти на інші планети, і загнущання атома. А щоб здійснити все це — оновити землю, збудувати осяйний

дім комунізму, забезпечити процвітання й добробут народів, — потрібен мир.

Ці сподівання поета звучать уже в заспіві до книги:

Середина двадцятого віку, іди
і постукай людині в незамкнену хату

Не зловісним пожегом,
не криком бід,
і не клетотом бою у ніч
розп'яту.

Розповідаючи про щастя творити, про радість вільної праці радянських людей, Малишко не випадково не раз звертається до образу великого Леніна, що ніс надію гнаним і закутим, що закликав ще на початку століття сиву землю повернути на нові орбіти.

Глибока думка, благородство і щирість почуттів, яскравість образів — ці риси поезій нової книги А. Малишка є запорукою її успіху в читача. Ми приєднуємося до думки, що книга «Полудень віку», висунута письменницькою громадськістю на здобуття Ленінської премії, гідна високої нагороди.

П. Х.**НАМ ПИШУТЬ ВИПУСКНИКИ**

Лаяти себе хочеться

Закінчила я інститут кілька років тому, але думка написати лист виникла аж тепер — після того, як сама стала одержувати листи від своїх випускників у школі. Вірніше, це стало практичною необхідністю, тому пишу вам, Ольго Петрівно, цей лист. Може ви мене й не пам'ятаєте...

...Роботи дуже багато. В перший рік я мала 24 години, потім їх стало 30, а тепер ще довелось працювати і у вечірній школі, так що разом це складає 48 годин. Важко було, все доводилось робити самому і найбільше — готуватися до уроків. Буду справедливою: вчителі багато мені допомогли, особливо у виховній роботі. Були й розчарування, іноді хотілося покинути вчителювання, а тепер аж

незручно про це згадувати. Скажу одно: вчительська робота мені подобається, але я поки що не маю права сказати, що люблю її, бо зовсім мало зроблено мною.

Іноді задумуєшся над своїм студентським життям і жаль бере — хочеться лаяти себе за те, що малувато знань винесено з інституту. Сама винувала, а тепер багато чого доводиться надолужувати самотужки. Добре, що хоч деякою літературою це з інституту запаслася. Сподіваюсь також на вашу особисту допомогу з теоретичних питань, адже в цьому році я керую секцією вчителів фізики і математики.

З привітом**Марія ПРОТАСОВА.**
м. Мокіївка.

Нарешті, аж у лютому, зима вступила у свої права. І як не скористатися із чудової погоди, що встановилася останніх два тижні. Ось і зібралися в неділю дівчата-першокурсники Г. Круглій, Л. Карпенко, О. Шевченко, В. Марченко на лижну прогулянку до Голосіївського лісу.

Фото В. Тимошенка.

РЕЙДОВА ДОПОВІДАЄ

ІЗ САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТІВ НЕ ВСЕ В ПОРЯДКУ

У КАБІНЕТАХ ПОРОЖНЬО

26 лютого, понеділок. 15-а година. Заходимо в кабінет політекономії. За столами сидять лише троє студентів, працюють. Решта місць не зайняті.

— В чому справа? Чому в кабінеті порожньо? Чи, може, студенти підійдуть пізніше? — з такими запитаннями звертаємося до лаборантки.

Але, виявляється, таке відвідування студентами кабінету не є чимсь винятковим, характерним для цього дня.

Переглядаємо журнал обліку книговидачі і дізнаємося, що протягом останнього тижня в кабінет заглядали буквально одиниці. Так, 20 лютого зареєстровано одного студента, 21 — шістьох, 22 — одного, 23 — п'ятьох, 24 — трьох.

З такою ж невітійною картиною зустрілися і в кабінеті психології, педагогіки та інших. Хоч годинник показував уже 16-ту годину, в кабінетах було порожньо або майже порожньо. Хіба ж можна говорити про вдумливу самостійну працю студентів над книгами, якщо в кабінетах можна було зустріти по декілька осіб? І так щодня.

ПОКИ ГРІМ НЕ ВДАРІТЬ...

Лаборанти з жалем констатують, що нині, коли тільки розпочався семестр і до екзаменаційної сесії є порівняно чимало часу, студенти дуже рідко заглядають у кабінети. «Штурмівщина» починається лише напередодні семінарських занять та під час екзаменів. Справді, досить заглянути в журнал обліку того ж кабінету політекономії за грудень чи січень, як постає зовсім інша картина: тоді кабінети були переповнені, в десятки разів була більшою книговидача.

І хочеться запитати: чи можна надолужити в ті дні прогалини протягом місяців? Чи не пора починати підготовку до екзаменів уже зараз?

ТРИВОЖНА БАЙДУЖІСТЬ

Викликає тривогу насамперед той факт, що переважна більшість студентів мало цікавиться проблемами, суттєвими питаннями фахових предметів.

Здебільшого студенти читають тільки найнеобхіднішу літературу, передусім підручники і посібники, потрібні для підготовки до семінарів, колоквіумів, заліків. Дуже й дуже рідко вимагають теоретичні праці, монографії з того чи іншого питання спеціальної дисципліни.

Лише окремі студенти, як І. Муха, М. Нечаєва (IV курс), А. Войтенко (II курс) систематично працюють в своєму кабінеті дошкільної педагогіки. Регулярно відвідують кабінет іноземних мов студенти Л. Шиша (I курс педфаку), А. Денисенко (II курс мовлітфаку). Хорошої думки в кабінеті психології про студентів Загоруйка, Яценко (педфак). Часто можна зустріти в кабінеті мовознавства мовно-літературного факультету т.т. Кругу, Юдевича, Яценка, Нечипоренко.

Хотілося б, щоб основна маса студентів уже з перших років перебування у вузі виявляла глибокий інтерес до наукових питань, цікавилася останніми досягненнями розвитку науки. І виникає питання: чи не належить викладачеві головна роль у виробленні наукових інтересів студента? Чи все зроблено нашими викладачами в організації самостійної роботи студентів?

БУТИ НЕ ГОСТЯМИ, А ГОСПОДАРЯМИ

Не вміємо ми ще так, як треба, працювати. Часто заважаємо один одному, не цінимо дорогого часу.

Буває, збереться в читальні група однокурсників і своїм сміхом, розмовами, гуркотом заважає працювати десяткам людей. Але, на жаль, ніхто з студентів і не прагне втихомирити «розвеселілих»; чекають, поки не зробить зауваження лаборант.

Більше того, іноді доходять до курйозу. В кімнаті душно, затхло, але ніхто не догадається відчинити квартиру, провітрити приміщення.

А коли закінчиться робота, то на столах і на підлозі папірці, сміття. Стільці й столи зсунуті з місця. І доводиться лаборантці, іноді літній людині, наводити порядок після студентів.

Соромно, але факт!..

Суворо потрібно карати і тих студентів, що порушують правила користування літературою. На жаль, є ще серед нас такі читачі, як С. Кузьменко (I курс фізико-математичного факультету), Л. Аристархова (IV курс фіз.-мат. ф-ту), Н. Сухарева, Л. Тарасюк (вечірній відділ), що не повертають книг тижнями. Вони порушують роботу кабінетів, читальні, заважають іншим студентам у самостійній роботі.

ПРЕТЕНЗІЇ

Чимало нам довелося вислухати претензій. Більшість з них адресовано господарській частині інституту.

Справді, дуже незручні столи і стільці в нашій академічній кімнаті. Нїби готували їх для ведмедів чи Собакевича. Тому й лунає завжди в залі гуркіт: то пересовуються стільці.

Вкрай потрібні стелажі для книг у кабінеті мовознавства. Не можна нормально працювати в кабінеті іноземних мов. Адже ж і лабораторній роботі, і видача книг, і засідання кафедри, і прослухування магнітофона, і праця над книгою — все в одній кімнаті. На черзі дня обладнання фонетичного кабінету. Правда, як нам повідомили у кабінеті, перші кроки вже зроблено: виділено аудиторію, замовлені кабінети. Але потрібно форсувати цю справу: магнітофони повинні заговорити якнайшвидше. Треба, нарешті, звільнити цей кабінет від непотрібного приладдя.

Такі ж скарги на тісноту чули ми і в кабінеті дошкільної педагогіки. Не вистачає шаф для книг, куточок природи — на столах, студентські роботи сохнуть на підлозі під радіаторами.

Одним словом, пора навести порядок у самостійній роботі студентів. Пора забезпечити бездоганну роботу кабінетів і читальні, перетворити їх в справжні осередки навчально-виховного процесу.

Рейдова бригада в складі:

П. ХРОПКО,

П. ОРЛИК,

А. ВОЙТЕНКО,

В. БАРАНОВСЬКИЙ,

П. ІГНАТЕНКО.

У НАС — ПИСЬМЕННИКИ

23 лютого в актовому залі відбулася зустріч студентів фізико-математичного факультету з українськими письменниками. Власне, не тільки нашого факультету, адже до нас прийшло дуже багато студентів усього інституту, зал був переповнений. До нас завітав Іван Цюпа, відомий читачам творами «Вічний вогонь», «Брати», «Дорогами юності». Він виступив перед молоддю із новелою «Літо». Тепло зустрів зал появу на трибуні львівського поета Дмитра

Павличка, який прочитав своїх кілька віршів про революційну Кубу — «Дуель», «Пальмова віть» і ін. Анатолій Кличков виступив із своїми байками «Ряба свиня» та «На ювілей у осла». Його і Юрія Кругляка, що особливо сподобався віршами з циклу «Студентські усмішки» та поезіями з розділу «За народними мотивами» аудиторія сприйняла найзадушевніше. У залі довго не стихали бурхливі оплески, сміх.

З не меншою симпатією молоді

зустріла виступ наймолодшого з поетів — Миколу Вінграновського.

Із своїми віршами виступили також інститутські початківці — Варвара Гринько і Григорій Кириченко. Вечір вів український критик Володимир П'янов.

Ми дуже задоволені цією зустріччю. Особливо приємно, що наша скромна ініціатива була підтримана багатьма студентами інституту.

Г. ЛУЩЕНКО.

Оголошення, що сповіщало про засідання Ради НСТ, на яке запрошувалися і керівники наукових гуртків, щоб спільно з Радою вирішити одне важливе питання — підготовка до чергової 18 наукової конференції, — було вивішено ще заздалегідь. Проте в засіданні Ради взяли участь всього 4 керівники з 22 існуючих в інституті наукових студентських гуртків. Ці люди дійсно цікавляться роботою своїх науковців, віддають багато дорогоцінного часу для роботи з студентами. Інші ж керівники гуртків або ухилилися від участі в засіданні, або просто їм не було чого сказати про стан роботи гуртків у зв'язку з підготовкою до конференції.

В. Коновалов розповів про «своїх» фізиків, про ті експериментальні дослідження, які проводять науковці в лабораторіях у галузі найновіших досягнень науки і техніки. Дійсно, на належний рівень поставлена робота цього гуртка, душевними організаторами якого є здібні науковці В. Убоженко, В. Федотов і інші. Їх доповіді не раз відзначалися на інститутській конференції і міжміському огляді. В роботі гуртка не було будь-яких прогалин на протязі навчального року, засідання відбуваються систематично, студенти з натхненням працюють над темами під керівництвом свого невтомного керівника, і

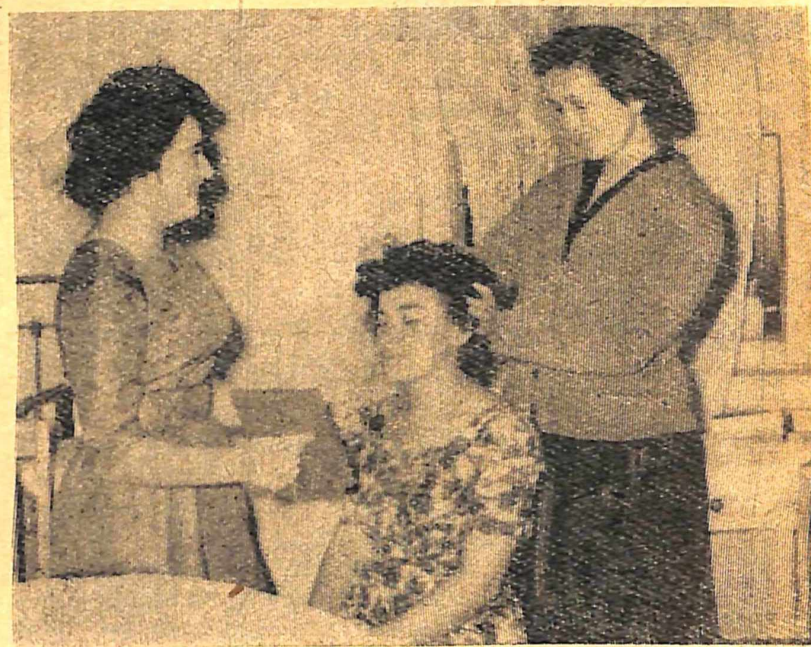
тому на чергову конференцію вони підготували чимало цікавих і змістовних доповідей.

Б. Зальцман поділилася досвідом роботи гуртка психології. Тематика робіт гуртківців різноманітна і охоплює не лише суто теоретичні питання, а й пов'язана з практичною роботою студентів у школах міста. Про роботу гуртка методики фізики розповіла Є. М. Сульженко.

Взагалі на цьому факультеті краще від інших поставлена робота гуртків, хоч і деякі з них не позбавлені недоліків. Гірше — на мовно-літературному факультеті, де порівняно невелика кількість студентів охоплена науковою роботою. Тут часто з тих чи інших причин зриваються засідання гуртків, тематика деяких з них не відповідає навчально-виховному процесові, не цікава. Не на високому рівні робота гуртків суспільних наук. І це в той час, коли наступна конференція присвячена рішенням XXII з'їзду КПРС.

Конференція відбудеться в кінці березня місяця, часу залишилося мало. Щоб її провести на належному рівні, треба усунути всі недоліки і прогалини в роботі гуртків і до кінця цього місяця підготувати тези доповідей наукових робіт, які будуть висунуті на конференцію.

Наш кор.

Початок вистави о сьомій... Треба поспішати.

ПРОФКОМ ВІДЗНАЧИВ...

ЗА ВИСОКІ ПОКАЗНИКИ У НАВЧАЛЬНІЙ ТА ГРОМАДСЬКО КОРИСНІЙ РОБОТІ ПРОФКОМ ІНСТИТУТУ ВІДЗНАЧИВ ГРОШОВИМИ ПРЕМІЯМИ ТАКИХ СТУДЕНТІВ: ГРИГОРІЯ ПАНЧЕНКА, РОСТИСЛАВА ПОХИЛЯ, МАРГАРИТУ БУРЛЯЙ.

НОВИНИ ПРЕСИ

Чи знаєте ви?

...що для III курсу російського відділу підготовка до виборчої кампанії тільки розпочинається. Нас у цьому намагається заповнити стінна газета «Радянський літератор» (див. першу фразу статті Є. Олексієнко). І це не єдина недоречність у останньому номері цієї газети. Чого варті, наприклад, перлини стилю на зразок «студенти склали зимову сесію», «Донська не здала усної народної творчості» тощо.

...що останній номер стінної газети «Червоний хрест», орган комітету Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, вийшов 27 липня минулого року і до цього часу висить на стіні?

...що сатиричний додаток до газети «Радянський літератор» (мовно-літературний факультет) не виходить уже цілих 2 роки?

...що редакторів газети «Знання — сила» фізико-математичного факультету комсомольським бюро винесено стягнення за погану організацію роботи преси?

Виступає поет М. Вінграновський.

Редактор П. ХРОПКО.